

[Arne Melchior]

ler i dag, med sin formand i spidsen absolut vil have det til at foregå også herinde og endda gerne vil have stort publikum på.

Nu er hr. Preben Møller Hansen & Co. jo vant til at beskæftige sig med bemandingsregler. Når ni sømænd kan bringe et skib sikkert fra den ene destination til den anden, kræver hr. Preben Møller Hansen, at der skal være 20 mand om bord. Når ni medlemmer af dette Ting kan ekspedere et forslag sikkert fra første behandling til anden behandling med dertil hørende udvalgsbehandling, kræver hr. Preben Møller Hansen 90 mand til stede. Man kan godt sige, at der er en vis logik i det, men der er ikke meget mening i det, og det bringer hverken skib, forslag eller udvikling en millimeter frem.

Når disse principielle ting er sagt, skal jeg knytte nogle bemærkninger til de enkelte dele af forslaget. Jeg skal tilslutte mig folketingsformandens udsagn om, at der kan ske ændringer med hensyn til indgåelse af valgforbund, ikke bare således, at det kan blive vanskeligere for et lille parti at opnå valgforbund, men også større partier vil nok kunne tænkes at være mere afvisende med hensyn til at indgå aftaler om valgforbund, fordi de vil kunne henvise de mindre partier til at klare sig selv efter de regler, der her er lagt på bordet. Fra anden side er nævnt problemet med grønlandske og færøske medlemmer af dette Ting. Lad mig dog have sagt, at dette er det eneste punkt, som vi synes der ligger et problem i, som er en overvejelse værd.

De andre punkter må jeg blankt afvise. Det er forkert, når der står i bemærkningerne, at man skal kende medlemmernes ægteskabelige status for at vide, hvordan de skal tillaes. Jeg har aldrig hørt formen »frøken« blive anvendt herinde. Det er en mulighed, forretningsordenen giver. Jeg har aldrig hørt den anvendt, og jeg går ud fra, at også medlemmer af Fælles Kurs endnu trods mange ligestillingsbestræbelser, unisex og den slags ting er i stand til at se forskel på mand og kvinde. (*Afbrydelse*). Unisex er et ord fra modebranchen, og det har noget med påklædning at gøre, men jeg går ud fra, at hr. Preben Møller Hansen og hans kolleger kan se forskel på mand og kvinde, så det vil såmænd heller ikke volde dem nogen vanskeligheder.

Jeg er enig i, at denne talerstol skal være en fri talerstol, men mennesket kan nu engang ikke fungere uden en vis stil, en vis form; så slap-

per det, så bliver det ligegyldigt og en pele-mele det hele.

Jeg mener yderligere, at det er et tegn på fattigdom, altså fattigdom på argumenter, hvis man absolut mener at skulle belægge sine ord og manglende argumenter med svovlende eller bandende ord og udtryk. Jeg tror ikke, der her ved tilføres debatten noget som helst af værdi for nogen som helst.

Hvad bifalds- og mishagsytringer angår, har vi da set det i mange andre parlamenter, også i geografisk nærhed af vort eget, men det er jo så automatisk, så forudsigeligt, at når en taler fra ét parti eller fra én side af salen har talt, så sidder man i Bonn og klapper fra den side og råber fy fra den anden og vice versa. Heller ikke det tilfører debatten noget som helst sagligt, og jeg synes, at dette sted af alle burde være stedet, hvor det er argumenterne, der tæller.

Lad mig oplyse over for dem, der ikke måtte have hørt det i forvejen, at der i dag på Københavns Rådhus er forekommet en episode, hvor en af værtsfolkene, altså et medlem af Magistraten, en borgmester på Københavns Rådhus, fandt det rigtigt at råbe skældsord og smide transparente ud fra balkonen under en gæsts, et udenlandsk statsoverhoveds, besøg. Der er noget af tendensen, der ligner hensigten med dette forslag. Jeg går ind for gøgl og sjov og festivitas, men det skal ikke være dyrehavsbakke det hele, og det vil jeg advare imod at alt for mange viser sig alt for villige til at drøfte og overveje.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg ikke venter, at der kommer meget faktisk ud af dette forslag, men samtidig skal vi selvfølgelig passe på – og jeg tror, det vil lykkes – at hr. Preben Møller Hansen og hans kollegaer hverken bliver helte eller martyrer på grund af dette forslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan ikke lade være med indledningsvis at sige, at det er en af de mindre sager, vi behandler her i folketingssalen. Til gengæld er der ikke nogen tvivl om, at det ude omkring vil blive behandlet som en stor sag, ikke mindst i medierne og ude i befolkningen, og det er jo mange gange det, der kan gøre det politiske liv utrolig spændende.

Det forrige forslag om yderligere optagelse af lån i udlandet burde nok have været udsat for en mere dybtgående debat i forhold til dete.